

Beagles – Robino II en III

Ze spelen, rennen achter wild aan, verzorgen pups of kijken ons aan: honden op schilderijen. Zulke schilderstukken zijn onmisbaar bij het ontrafelen van de geschiedenis van rashonden...

TEKST EN ILLUSTRATIES: RIA HÖRTER

Voor de afwisseling niet één, maar twee schilderijen, dit keer van Amerikaanse Beagles, geportretteerd aan het begin van de twintigste eeuw. De kunstenaar, Gustave Muss-Arnolt, heeft zijn werk niet alleen gesigneerd, maar ook voorzien van de namen van de honden: *Ch Windholme's Robino II* en *Ch Windholme's Robino III*.

WAT ZIEN WE?

Wat direct opvalt, is de stoere wijze waarop deze twee Beagle reuen zijn vereeuwigd; ze staan letterlijk hun mannetje. Stevige, gedrongen, sterke honden met flink beenwerk. Maar tegelijkertijd zijn het ook twee innemende portretten, waarbij de zachte expressie, typische staartdracht en uitstraling van de honden direct opvallen. Dat geldt ook voor de prachtige kleurschakeringen, die de schilder in de achtergrond laat terug komen.

De wijze waarop Robino II wordt geportretteerd is nogal bijzonder, met zijn achterste naar de schilder, net alsof hij wil weglopen. Nog even draait hij zijn hoofd, om te zien of iemand dat in de gaten heeft. Het is alsof de schilder de hond bij toeval treft. De houding van Robin III is 'klassiek'; Muss-Arnolt schildert diverse rassen in deze pose. Robino II en III zijn vader en zoon,

Eva-Maria Krämer

• De moderne Beagle kijkt nauwelijks af van zijn voorgangers uit het begin van de vorige eeuw.

van wie vader Robino II wordt gezien als *'the best stud Beagle ever seen in America'*. Hij is de winnaar van een gouden medaille – als 'Champion of Champions' – op de Pan American Exhibition in Buffalo (1901) en de St. Louis World's Fair (1904). Robino III is aan het begin van de twintigste eeuw ook een zeer bekende verschijning op tentoonstellingen. Beide reuen zijn onverslaanbaar in de showring en als het gebeurt, dan is dat veelal door een kennelgenoot.

Eigenaar van deze twee reuen is Harry Twyford Peters sr., van de beroemde Windholme kennel in Islip (Long Island), die – evenals zijn zoon Harry T. Peters jr. – een enorme bijdrage levert aan de vooruitgang van de Beagle in Amerika. Behalve een getalenteerde fokker is Peters sr. de schrijver van het boek *'Just Hunting'* (1935), over de jacht in Amerika en Engeland.

De Windholme kennel fokt in het begin van de twintigste eeuw zonder twijfel de beste Beagles, zowel voor de showring als voor het werk in de meute. Dat laatste is niet verwonderlijk, want Harry T. Peters sr. is van 1925 tot 1946 de 'Master of the Meadow Brook Hunt', de meute waarvan Muss-Arnolt in 1884-1885 een panoramische voorstelling schildert.

Behalve de beide Robino's worden ook andere Beagles uit de Windholme kennel vereeuwigd, zoals *Bartender*, *Bangle* en *Matchless*. Ook diverse Dalmatische Honden, vele Pointers en Setters leven voort dankzij de opdrachten die hun eigenaars aan Gustave Muss-Arnolt geven.

De vraag 'Wat zien we?' zou ook beantwoord kunnen worden met: 'Twee Beagles die meer dan honderd jaar geleden werden geschilderd, maar het had eigenlijk ook wel gisteren kunnen zijn.'

DE BEAGLE TOEN EN NU

De vroegste geschiedenis van Beagles is in nevelen gehuld; zestiende en zeventiende eeuwse Engelse koningen jagen echter al – vooral op hazen en konijnen – met honden die op de huidige Beagle lijken. De naam Beagle komen we al tegen in brieven van koning Hendrik VIII (1491-1547), die een 'Keeper of the Beagles' aanstelt.

- *Ch Windholme's Robino II en Ch Windholme's Robino III, respectievelijk circa 1903 en 1905 geschilderd door Gustav Muss-Arnolt. Olieverfschilderijen op canvas. Posters van de schilderijen zijn verkrijgbaar bij: www.encore-editions.com*

'Beagling' – zoals jagen met Beagles wordt genoemd – ziet men echter ook als 'the poor person's fox hunting', omdat deze honden tijdens de jacht te voet worden gevolgd en niet te paard. En dat gebeurt in Engeland nu nog steeds.

Rond 1870 ontstaat in Amerika interesse voor het ras en in 1885 registreert de American Kennel Club voor het eerst een Beagle. In 1888 wordt de Amerikaanse Beagle Club opgericht en in hetzelfde jaar verschijnt er een rasstandaard. Daarmee is Amerika eerder dan het moederland, want de Engelse Beagle Club wordt in 1890 opgericht. In Nederland importeert men de eerste Beagle in 1954 en de belangen van het ras worden behartigd door de Beagle Club Nederland.

Er is een verschil tussen een 'show Beagle' en een 'jacht Beagle', waarbij eerstgenoemde wat compacter is en de 'jacht Beagle' een tikje groter met langere benen kan zijn. In Amerika organiseert men elk jaar vele honderden field trials met Beagles en ook in Engeland is deze hond nog steeds een gewaardeerde werker in een pack.

Vandaag de dag is de Beagle niet alleen huishond, showhond en

werkhond, maar is hij ook actief als speurhond, bijvoorbeeld op Amerikaanse vliegvelden.

WIE IS DE SCHILDER?

Het schilderen van rashonden is eigenlijk een Engelse traditie, maar ook op het vasteland van Europa en in Amerika ontwikkelt deze kunst zich tot op grote hoogte, vooral in de achttiende en negentiende eeuw. Gustav Muss-Arnolt is weliswaar een Amerikaanse schilder, maar wordt in Duitsland geboren (1858). Van zijn jeugd is helaas niets bekend, alleen dat hij op circa 22-jarige leeftijd naar de Verenigde Staten emigreert. Na zijn aankomst woont hij in New York City, maar in 1894 verhuist hij naar Tuckahoe, een stadje in Westchester County, niet ver van New York. In de jaren rond 1890 schrijft en illustreert hij diverse artikelen voor Harper's Magazine, maar zijn bekendheid onder hondenliefhebbers wordt groot dankzij de 170 illustraties die hij maakt voor de American Kennel Club Gazette. Tot op vandaag heeft de AKC een groot aantal schilderijen van Muss-Arnolt in haar collectie. Behalve schilder is Muss-Arnolt ook keurmeester voor rashonden, waarbij hij niet alleen in Amerika keurt, maar

ook in Duitsland en Engeland. Zo keurt hij in 1922 de Airedale Terriers op de show van de Westminster Kennel Club. Van 1906 tot 1909 is hij lid van de 'Board of Directors' van de Amerikaanse Kennel Club, een prestigieuze functie. Het is een unieke combinatie: hondenschilder, rashonden keurmeester en bestuurder. Vanaf 1880 tot 1894 worden zijn schilderijen geëxposeerd in The National Academy of Design. Hoewel Muss-Arnolt veel verschillende hondenrassen portretteert, is hij beroemd geworden vanwege zijn afbeeldingen van Pointers en Setters. Zijn de afbeeldingen van deze Beagles 'staatsieportretten', de Pointers en Setters worden diverse malen tijdens de jacht vastgelegd en dan vertonen de schilderijen actie en vaart. Gustave Muss-Arnolt overlijdt in 1927.

EIGENAAR EN COLLECTIE

Ongetwijfeld zijn beide honden geschilderd in opdracht van hun eigenaar, maar na diens dood komt Robino II in eigendom van The Westminster Kennel Club Foundation; deze schenkt het schilderij aan het American Kennel Club Museum. Ook Robino III bevindt zich in de collectie van de American Kennel Club. <